

denne Stund stiger mangt et Suk fra Hjertet til Himmelen, ikke blot fra den efterladte Enke og Moder, der har mistet sin elskede Mand og kære Søn, men ogsaa fra Slægtninge og Venner, stiger hede Bønner og Suk op til vor himmelske Fader.

»Bølgen er dalet«. Det som er sket faar ingen forandret, men vi foler sammen med dem, der har lidt saa stort Tab, og vi vil række vore Venner paa den anden Side af Havet vor Broderhaand og af ganske Hjerter ønske, at vor himmelske Fader vil hjælpe dem som nu sørge og græde over disse hjemfarne Mænd. Ja, Vorherre raader! Han bestemte en anden Hjemkomst en anden Glædestund for de unge Sømænd, og vi tror, at hans Raad er os altid til det bedste, tror paa, at han aldrig lægger tungere Byrder paa vore Skuldre end vi kan bære, »vi tror paa det, at Evigheden breder ud sin dybe Favne mod de døende Mænds Sjæle, tror paa det for Jesu Kristi Skyld, og at over det store Hav synger Guds udvalgte Engle, og at de hvide Engle have nu baaet deres Sjæle ind i Evigheden til Guds himmelske Trone, der hvor vi alle skal mødes til sidst »Dødslokkerne ringer deres Sorgesange«.

Ligene af disse unge Mænd bliver lagt i Muld langt fra deres Fødeland, Slægtninge og Venner. Deres Kammerater sejler nu med et tungt Hjerte; den Hjemkomst blev tyngre end vi alle havde ønsket. Men hjemme paa Færøerne lever Mindet om Sømændene, som druknede i deres Ungdoms bedste Vaar. Alfader rakte sin Haand ud og ledte dem hjem, og er noget Sted tryggere end hjemme hos Gud, Kærlighedens

Fader? Gud Fader rækker sin Haand ud, han rækker sin Haand til de druknede Slægtninge og Venner, thi han vil at denne Prøvelse og at den tunge Sorg maa blive dem til Velsignelse.

Vi tager nu Afsked ved deres Grav og efterlader deres Sjæle i Guds kærlige Favne, hvis Kærlighed og Naade aldrig ophører.

Fra Hjemmet sendes dem nu tusindfold Hilsner og Tak fra deres sørgende Slægtninge og Venner.

Himmelske Fader ræk ud din Haand og aftør de efterladtes Tårer og helbred de Saar og giv de sorgfulde Hjerter din Fred.

I Jesu Navn.

Amen.

Johan fyldt 20 ár tann 25/9. Sama dag sum vanlukkan hendi. Líkini av Mortani og Sofusi blivu ikki funnin aftur, men eina tíð seinni bleiv annar armurin av Mortani funnin og gekk tað soleiðis til:

Mortan hevði tikið tvey børn úr Íslandi heim til Sunnbjar til fostur, gentuna Gudrun, hvørs móður sat einkja við fleiri børnum og ein drong, sum at Steffan.

Eina tíð eftir vanlukkuna kom Mortan í dreymi til móðir Gudrunar og frambar soljóðandi ørindi:

Undir koldum unnarsteini
aldan rekur nán.

Tár sem Steinbjorn leyði beinin
hvilir Mortan dain.

Hon læt boðini (dreymin) til Steffan, sum tá var tilkomin og aftur búsettur í Íslandi; Steffan fór á nevnda stað og har fann hann armin av fosturpápanum.

I dag er eftir, hvat eg kann koma

Mangan hevur ódnin leikað hórð í Sunnba og mangir hava missirnir verið bæði til bjarga og til sjós. Men daprastu boð, sum borin eru sunnbingum munnu vera tey um »Riddara«-bátsmanningina, sum fórst við Fagranes í Íslandi fyrri 60 árum síðan.

fram til, bert ein av manningini á Riddarinum tann lagnutunga dagin, eftir á livi, nevniliga Bartal Mikkelsen, og er tað frá honum eg havi líktaluna.

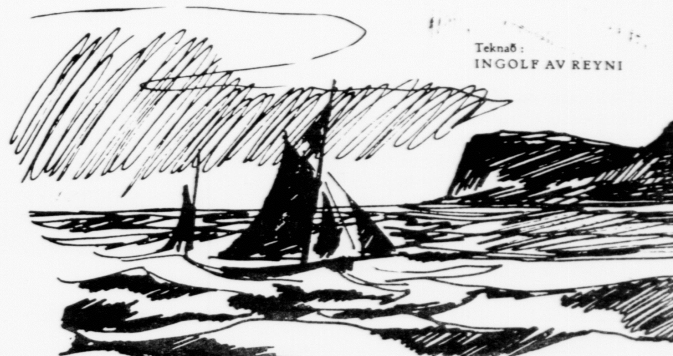
Sunnba 6.10.1987
Við djúpastu virðing
D.J. við Heyggj.

Teir, sum fórust, vóru hesir:

Mortan Nielsen, skipari, 45 ár
Niels Jákup Nielsen (bróður Mortans) 38 ár
Johan Nielsen (sonur Mortans) 20 ár
Poul Kjærbo 31 ár
Tummas Stenberg 20 ár
Sofus Christiansen 20 ár
allir úr Sumba, og
Sigurd Hansen, Tvøroyri, 24 ár

á Hálsi
FR-110
Telefon
Postbox

á Hálsi
FR-110
Telefon

Teknað:
INGOLF AV REYNI